

Zdeněk Jelínek – scénář k audio reportáži

Zpracovali: Tobias Blažek za pomoci Mgr. Dominiky Holubové, přepis Žaneta Koutová

Hudba

Jan: Kdo byl český disident? Odpůrce komunistického režimu. My jsme se na konkrétní projevy disentu na Českolipsku zeptali pana Zdeňka Jelínka, který mimo jiné pořádal neoficiální výstavy umění. A kde například?

Pamětník: Dělal jsem je v Pekle, dělal jsem je ve Sloupu v Čechách, dělal jsem je u Nevoleho třeba na bytě, v bývalé lidové škole umění, ta už je zbouraná, jak bývala spořitelna, tam stála ta lidovka. A potom, když to bylo té lidové škole umění, tak tam toho učitele, toho Jakla, zatkli. Prostě hned ho vyslýchali, takže ten tam skončil taky a už tam potom nemohl vyučovat.

Žaneta: A jak na to reagovala StB?

Pamětník: Vlítli tam s autama, obšancovali veškeré přístupové cesty, zatýkali lidi apod. a ty obrazy zabavili samozřejmě, pak je vrátili, teda až když to vyšlo na Svobodné Evropě, tak to vraceli zpátky, odnášeli, ale poškozený.

Rozálie: A doprovázely výstavy nějaké kapely? Jaké?

Pamětník: Tam byli kluci, který chtěli hrát, ale nemohli hrát oficiálně, protože neměli přehrávky, protože za socialismu musely bejt přehrávky, to byla komise, tzv. kulturní, tam se musely předložit texty, tam se muselo předložit, zahrát, tam seděla ta komise a teď řekla: Vy budete hrát, vy můžete hrát a vy nemůžete hrát. Asi takhle to bylo. Takže tam byly kapely, který neměly přehrávky.

Jan: Angažoval se pan Jelínek také v nelegální literatuře?

Pamětník: To bylo spíš přepisování literatury, dá se říct, pak jsem vydával vlastní časopis Šuplík, ale to vyšla asi tři čísla, jenom to bylo přepisování na stroji a bylo jich dvacet výtisků. Prostě se rozdávalo, posílalo mezi známejma a tak dál. Literaturu, tu jsem dostával různou cestou, buďto od Ládi Lisovýho, nebo tu, která byla z ciziny, apod. Takže se to zase šířilo dál.

Žaneta: A následovaly nějaké sankce?

Pamětník: Výslechy pravidelně teda, tak čtyřikrát, pětkrát do roka, domovních prohlídek jsem měl asi čtyři za tu celou éru a pak jsem měl zadržovačky. Abych se nezúčastnil akcí, který se dělaly v Praze, apod. A různý jiný, tak mě zadržovali 48 hodin prostě dvakrát a podobně.

Rozálie: Dočkal se pan Jelínek omluvy?

Pamětník: Já jsem na ně podal trestní oznámení, co se týká toho zatýkání atd. Deset let po revoluci se s tím nic nedělo a po deseti letech mně napsali, že mám sice pravdu, že se dopustili trestných činů, prostě omezování osobní svobody a dalších a dalších věcí, ale že to je promlčený.

Jan: Současné dění hodnotí jako výrazně lepší než komunismus, už neví, proti čemu by protestoval.

Hudba